

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารราชการไทย (Thai Public Administration) มีลักษณะเป็นการบริหารงานขององค์กรขนาดใหญ่ที่มีความ слับซับซ้อน (Big and Complex Organization) ที่มีแบบแผนหรือการบริหารงานแบบ “ระบบราชการ” (Bureaucracy) กล่าวคือ การบริหารราชการไทยนอกจากจะมีการจัดแบ่งงานกันทำ (Division of Work) เพื่อให้เกิดความชำนาญงานเฉพาะอย่าง (Specialization) มีการจัดลำดับขั้นการมังคลับัญชา (Rule and Regulation) ที่เป็นลายลักษณ์ อักษร เพื่อให้เกิดความแน่นอนและความชัดเจนในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการแยกเรื่องส่วนตัว ออกจากเรื่องงาน (Impersonality) แล้ว การบริหารราชการไทยยังมีการจัดระเบียบการบริหารราชการเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง (Central Administration) ซึ่งเป็นการบริหารงานของกระทรวง ทบวง กรม การบริหารราชการส่วนภูมิภาค (Provincial Administration) เป็นการควบคุม กำกับดูแลการบริหารงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นสาขา หรือตัวแทน (Agent) ของกระทรวง ทบวง กรม ที่ไปปฏิบัติงานอยู่ในส่วนภูมิภาค และ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (Local Administration) เป็นการกำกับดูแลและประสานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการกระจายอำนาจหรือโอนอำนาจให้บริหาร กิจการบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการของท้องถิ่น (Local Affairs) ไปดำเนินการเองโดย ประชาชนในท้องถิ่น (สมาน รังสิต ยกฤทธิ์. 2543 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) และ มาตรา 281-282 แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 “ให้ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีผลก่อ效益 วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนถอดคล้อง และเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่น การกำกับดูแล ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการ

พัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ รวมทั้ง จัดให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานจากประชาชนเป็นหลัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อม มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดบริการสาธารณะ และมี อำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหาร โดยอิสระและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่น ให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์กรเพื่อการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความ คุ้มค่าและเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้มีกฎหมายกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อเป็นการแบ่งเบาอำนาจหน้าที่และจัดสรรงบประมาณให้ระหว่าง ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงการกระจาย อำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลมีฐานะ เดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดย ประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 เทศบาลตำบลในอำเภอจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด มีทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่ 1. เทศบาล ตำบลคงสิงห์ 2. เทศบาลตำบลคินคำ 3. เทศบาลตำบลจังหาร และ 4. เทศบาลตำบลผักแวง ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยประกาศ กระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล การปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบล เป็นไปตาม มาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 โดย กำหนดหน้าที่ดังท่องทางนี้ 9 ประการ คือ 1) รักษามาตรฐานเรียบร้อยของ ประชาชน 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการทำจมนุสฟอยและสิ่งปฏิกูล 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6) ให้รายງร์ได้รับการศึกษาอบรม 7) ส่งเสริมการพัฒนา อาชีพศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8) บำรุงศิลปะ จาริตรแพลน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของ เทศบาลโดยเทศบาลตำบลทั้ง 4 แห่ง ใช้แทนเทศบาลหรือแทนสามัญของเทศบาลที่จัดทำ ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงาน โดยจัดทำเป็นแผนงานหรือ โครงการตามความ

ต้องการของประชาชนและสภาพพื้นที่ของท้องถิ่น เช่น โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนเพื่อการเกษตร โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนลาดยางภายในตำบล โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนน ค.ส.ล.ภายในหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวก โครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพ อปพร. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและการให้บริการแก่ประชาชน โครงการจัดกิจกรรมงานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และ โครงการรณรงค์ป้องกันและกำจัดลูกน้ำยุงลาย เพื่อร่วงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบนักแต่ให้ความสำคัญในการกำจัดลูกน้ำและยุงลาย เป็นต้น (เทศบาลตำบลลดคงสิงห์. 2553 : 23-24)

สำนักงานที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ล้วนแต่เป็นการให้บริการสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในพื้นที่โดยตรง โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอ และเป็นตัวแทนของประชาชนในแต่ละเขตหมู่บ้าน เพื่อทำหน้าที่ในการจัดแผนพัฒนาหมู่บ้าน ช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้าน นั่นคือ คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้านในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด มีจำนวน 1,529 คน (อำเภอจังหาร. 2553) จึงเป็นคณะกรรมการหรือผู้แทนของประชาชนในพื้นที่ที่จะแสดงความคิดเห็นแทนและสื่อหรือสะท้อนถึงความต้องการของประชาชน ได้ดี ดังนั้น การปฏิบัติงานตามสำนักงานที่ของเทศบาลตำบล จึงเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงและประชาชนก็คาดหวังว่าเทศบาลตำบลจะปฏิบัติงานตามสำนักงานที่ของท้องถิ่นที่บัญญัติไว้ในกฎหมายได้เพียงใด อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่เทศบาลตำบลลดคงสิงห์ พน.ว่าดูนนที่ประชาชนใช้สัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้าน มีลักษณะที่เป็นหลุม บ่อ ขนาดใหญ่ ผิดวัฒนธรรมรุ่นเร่อ ทำให้การสัญจรไม่สะดวก ประกอบกับน้ำที่ของเทศบาลตำบลได้รับแจ้งเรื่อง การได้รับความเดือดร้อนจากถนนชำรุดทำให้การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีไฟฟ้าใช้ในเขตพื้นที่ทำการเกษตร น้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค ท่องเที่ยวฯ ชำรุดไม่สามารถใช้การได้ ปัญหานี้ท่วมขั้งในหมู่บ้าน ปัญหาการระบายน้ำของโรคคิดเห็น ดังนั้น (เทศบาลตำบลลดคงสิงห์. 2553 : 9)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามสำนักงานที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานตามสำนักงานที่ต้องทำ ตามมาตรฐาน 50 แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 เพื่อจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานตามสำนักงานที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ให้สนองตอบต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการวิจัย

1. คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. คณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดเนื้อหาการวิจัยโดยการปรับจากอำนาจหน้าที่ท้องท่องเทศบาลตำบล ตามมาตรฐาน 50 แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 ดังนี้

- 1.1 รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 1.2 ให้มีและบำรุงทางบก
- 1.3 รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.4 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 1.5 ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

1.6 ให้รายชื่อ ได้รับการศึกษาอบรม

1.7 ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

1.8 บำรุงศิลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

1.9 หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

เนื่องจากข้อ 1.9 เป็นหน้าที่ที่เทศบาลต้องกระทำการตามระเบียบ กฎหมาย

ข้อมูลนี้ หรือการกิจกรรมถ่ายโอนที่ส่วนกลางมอบหมายให้ปฏิบัติ ซึ่งไม่สามารถระบุชัดเจนได้
ว่าเป็นหน้าที่ใด ผู้วิจัยจึงไม่นำมากำหนดเป็นเนื้อหาในการวิจัย

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ เทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 แห่ง
ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลคงสิงห์ 2) เทศบาลตำบลคินคำ 3) เทศบาลตำบลจังหาร และ
4) เทศบาลตำบลผักแวง

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัยระหว่างเดือนพฤษภาคม 2553 ถึงเดือนพฤษภาคม 2554

4. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจ
หน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ได้กำหนดประชากรและกลุ่ม
ตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลคงสิงห์
เทศบาลตำบลคินคำ เทศบาลตำบลจังหาร และเทศบาลตำบลผักแวง ทั้งหมด 67 หมู่บ้าน
จำนวน 1,529 คน (อำเภอจังหาร. 2553)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขต
เทศบาลตำบลคงสิงห์ เทศบาลตำบลคินคำ เทศบาลตำบลจังหาร และเทศบาลตำบลผักแวง
ซึ่งได้จากการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane. 1973 :
727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 318 คน

5. ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลที่ไปของคณะกรรมการ
หมู่บ้าน จำแนกเป็น

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.2.3 ระดับการศึกษา

5.2.4 พื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ต้องทำของเทศบาลตำบล จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

5.2.1 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

5.2.2 ด้านการให้มีและบำรุงทางน้ำ

5.2.3 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้ง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.2.4 ด้านการป้องกันและระวังโรคติดต่อ

5.2.5 ด้านการให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

5.2.6 ด้านการให้รายฎ ให้รับการศึกษาอบรม

5.2.7 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.2.8 ด้านการบำรุงศิลปะ อารยธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ ใช้ในการวิจัยไว้ ดังนี้

ความคิดเห็น หมายถึง สิ่งที่นักวิจัยหรือความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจและสิ่งที่เห็นและรู้เข้าใจ นำไปสู่ข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อที่แสดงออกตามความเห็น รู้หรือคิดของบุคคลแต่ละคน ใน การวิจัยครั้งนี้ให้หมายถึงความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านในเทศบาลตำบล จำนวน 4 แห่ง ดังนี้ 1) เทศบาลตำบลคงสิงห์ 2) เทศบาลตำบลคินคำ 3) เทศบาลตำบลจังหาร และ 4) เทศบาลตำบลผักแวง

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล นายถึง การปฏิบัติงานตาม อำนาจหน้าที่ต้องทำของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ตามมาตรา 50 แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 จำนวน 8 ด้าน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดเตรียมค่ายรับแจ้งทุกชั้นจากประชาชนตลอดเวลา จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยและจัดงานมหรสพสมโภชหรืองานประเพณีภายในแต่ละชุมชนเป็นประจำ จัดโครงการเทศบาลตำบลเคลื่อนที่เพื่อให้บริการกับประชาชนเป็นประจำทุกปี ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นประจำ

2. ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางน้ำ หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาเทศบาลเป็นประจำ จัดพนักงานเทศบาลออกสำรวจถนนหนทางหลังรับแจ้งการชำรุดของถนนหนทางเป็นประจำ จัดให้มีการซ่อมแซมและคุ้มครองภายนอกให้ใช้การได้ตลอด จัดให้มีป้ายบอกชื่อถนนทุกสาย จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถสำหรับตรวจตราถนนจากพนักงานเทศบาลเป็นประจำ

3. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะเป็นประจำ จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนน ทางเดิน และที่สาธารณะเป็นประจำ ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตเทศบาลในการรักษาความสะอาดเป็นประจำ

4. ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีการทำจัดยุงลายและป้องกันโรคไข้เดือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี มีการร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อเป็นประจำ

5. ด้านการให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอ จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยอย่างเพียงพอ จัดอบรมให้ความรู้ให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการป้องกันอัคคีภัยเป็นประจำทุกปี การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยกรณีเกิดเพลิงใหม่เป็นประจำ

6. ด้านการให้รายภูมิได้รับการศึกษาอบรม หมายถึง การที่เทศบาลตำบลได้จัดให้มีการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนหน่วยงานราชการอื่นในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเป็นประจำ มีครุประจำ

ศูนย์คอยให้การศึกษาอบรมย่างเพียงพอ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่เป็นประจำ

7. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่เทศบาลตำบลได้สนับสนุนจัดกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน เป็นประจำ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเป็นประจำ จัดให้มีกิจกรรมในการสร้างรายได้ผู้สูงอายุย่างสม่ำเสมอ จัดโครงการช่วยเหลือผู้พิกรทุกปี จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการเป็นประจำ

8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดประเพณีต่าง ๆ ของหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลทุกปี ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นประจำ จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นประจำ

คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด มีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านหรือร่วมกับองค์การอื่น ๆ ภายใต้ความตั้งใจ

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นประเภทหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 ในการวิจัยให้หมายถึง เทศบาลตำบล จำนวน 4 แห่ง ดังนี้ 1) เทศบาลตำบลคงสิงห์ 2) เทศบาลตำบลคินคำ 3) เทศบาลตำบลจังหาร และ 4) เทศบาลตำบลพักแวง ในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ให้สอดคล้องต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในแต่ละพื้นที่ของเทศบาลต่อไป